

РЕШЕНИЕ

№ 3942

гр. София, 30.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10540** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на "Брилтор 1" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], кв. К., [улица], представлявано от управителя Ю. К., срещу Решение № 1040-21-502 от 14.08.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на дружеството против Задължителни предписания № ЗД-1-21-01921340 от 06.06.2025 г., издадени от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на решението като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, и в несъответствие с неговата цел. Оспорва се становището на контролния орган за липса на трудова дейност на осигурените лица, по отношение на чиито данни са издадени задължителни предписания за заличаването им. Твърди се, че органът не е извършил служебна проверка на фактите, релевантни за случая, което е нарушение на чл. 35 и чл.36 от АПК. Счита, че не е изпълнен фактическият състав за отговорност на осигуреното лице по чл. 114 КСО. Акцентира се, че редът, по който се обявява недействителност на трудовия договор, е съдебен и е извън правомощията на осигурителните органи да обявяват трудов договор за недействителен. Изтъква аргументи по приложението на правната уредба по чл. 74 ал.3 от КТ и чл. 75 ал.1 от КТ. Иска се отмяна на решението и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представява. От адв. Б. е постъпило становище, в което поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът - директор на ТП на НОИ – С. - град, чрез юрисконсулт Б., изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли за отхвърляне на оспорването и присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Трето отделение, 62-ри състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

По повод извършена проверка, на дружеството–жалбоподател са издадени от гл. инспектор по осигуряването Задължителни предписания № ЗД-1-21-01921340 от 06.06.2025 г на основание чл. 108. ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37 от Инструкция № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ /Инструкция № 1/, с които е наредено да се заличат данните, които като осигурител е подал по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с декларации Обр.1 за пет лица, изброени с посочване на три имена, ЕГН, период и код за вид осигурен 01, а именно - Ю. С. К., Д. П. И., И. В. Л., М. С. З. и С. Н. Д.-М..

В издадените задължителни предписания /ЗП/са изложени мотиви, че са издадени въз основа на извършени проверки от НАП, приключила с протокол №11- 2221724067953-073-001/04.10.2024г. и от НОИ, приключила с КП №КВ-5-21-01921330/06.06.2025 г. на контролен орган на ТП на НОИ - С. град по спазване на осигурителното законодателство, приключили със становище, че дружеството жалбоподател не е осъществявало реална дейност в периода от 01.09.2021 г. до 31.12.2023 г., като подадените за този период уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ са с цел генериране на неследващи се осигурителни права.

При административното оспорване на издадените ЗП, директорът на ТП на НОИ С. град се произнася с Решение №1040-21-502 от 14.08.2025г., с което отхвърля жалбата като неоснователна. За да мотивира решението си решаващият орган приема, че при извършената проверка от служители на НАП е констатирано, че за периода 01.09.2021-31.12.2023г. жалбоподателят не е осъществявал реална дейност , изведена е констатация за липса на осигурително правоотношение, поради което издадените Задължителни предписания са законосъобразни и правилни. Решаващият орган приема, че за да възникне осигурително правоотношение не е достатъчно подаването на уведомление по чл.62 ал. 5 от КТ , както и подаване на данни по реда на чл. 5 ал.4 от КСО, а реално осъществяване на трудова дейност на длъжността, която заема и то с нужното образование, квалификация и опит. Счита, че в случая са налице симулирани трудови правоотношения. Цитира съдебна практика.

Според органа, в хода на проверката е установена липса на реално извършвана трудова дейност от петте лица, предопределена и от липсата на реално осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството в периода от 01.01.2021 г. до 05.12.2023 г., за който са издадени предписанията.

Като приема, че наетите лица Ю. С. К., Д. П. И., И. В. Л., М. С. З. и С. Н. Д.-М. не са упражнявали реална трудова дейност по трудово правоотношение при осигурител "Брилтор 1" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с Решение № 1040-21-502 от 14.08.2025 г. директорът на ТП на НОИ – С. – град оставя без уважение, като неоснователна, жалбата на дружеството срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01921340 от 06.06.2025 г., издадени от контролен орган в ТП на НОИ С. – град.

От доказателствата по делото се установява, че при извършена проверка на НАП е констатирано, че дружеството жалбоподател /което има регистрация по ЗДДС от 10.05.2021 г./ няма движение по сметки в ТБ ПИБ АД и в Интернешънъл Асет Банк АД, а само начислени невзети банкови такси. Във връзка с изложеното, с решение № 14065 от 17.07.2024 г. по ч.гр.дело № 42160/2024 г. по описа на СРС, Първо ГО,167 състав, е постановено разкриване на банкова тайна. От информационния масив на НАП е констатирано, че дружеството също няма и регистриран

електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/, т.е. няма и приходи в брой. На следващо място в протокола е записано, че съгласно Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗК110 - дружеството няма приходи за 2022 г., а за следващата 2023 г. няма приходи и разходи. Изведено е заключение от събраните доказателства относно "БРИЛТОР 1" ЕООД, че няма данни за реална дейност на дружеството, а на 05.12.2023 г. всички трудови договори са прекратени, т.е. няма действащи трудови договори на служители.

Посочено е, че относно лицето Д. И. от събраните доказателства няма данни същият да има образование, квалификация или опит, за да може да положи труд като „технически секретар“, като същото заключение е направено и за лицето И. Л.. В обобщение, в протокола е записано, че липсата на разходи за ел.енергия, телекомуникации, консумативи и др. изключва наличието на реална дейност от "БРИЛТОР1" ЕООД, а наетите лица нямат необходимата квалификация и опит. Изрично е посочено, че за периода от 01.09.2021 г. до 31.12.2023 г. единствените дейности, извършвани от дружеството, са свързани с регистрацията на трудови договори, деклариране на осигурителен стаж и доход, и генериране на съответните задължения за осигурителни вноски, които не се погасяват. Прието е, че се доказва, че правоотношенията между проверяваните лица – Ю. К., Д. И. и И. Л. не са трудови, а комисионерски или посреднически, които не предполагат признаване на осигурителен стаж, което се потвърждава от липсата на всякаква икономическа активност на дружеството. Установено е, че дружеството има публични задължения в „особено висок размер“.

Органът по приходите подава сигнал до ТП на НОИ С. град, във връзка с който е издадена Заповед №ЗР-5-21-01760583/22.11.2024г. за извършване на пълна проверка на дружеството за разходите на ДОО.

Контролните органи на ТП на НОИ - С. град са предприели множество проверки и действия, документиращи в съдържанието на КП №КВ-5-21-01921330/06.06.2025 г., съгласно който е установено, че от страна на дружеството са подадени 5 /пет/ бр. уведомления за сключени трудови договори с 5 /пет/ лица за периода от м.октомври 2020 г. до м.декември 2023 г. вкл., за които са подадени уведомления за длъжности "технически секретар" или "технически изпълнител". Подаваните данни с декларация Обр.№1 за всички тези лица са с осигурителен доход близък/равен на максималния размер, определен съгласно Закона за бюджета на ДОО /ЗБДОО/ за съответната година. Част от лицата преди правоотношението с "Брилтор 1" ЕООД са имали такова с дружества поставени под наблюдение като „рискови осигурители“, като след извършени проверки, осигурителните данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, подадени за тези лица са заличени, при което на същите са съставени разпореждания по чл. 114 от КСО.

В хода на проверката, извършена от НОИ, от всички служители на дружеството са поискани писмени обяснения. Единствено Д. И. се явява в ТП на НОИ С. град и представя декларация за естеството на работа и заплащането – 3000лв. месечно, на ръка. В декларацията не са изложени данни за други лица, с които е работил, нито такива за работодателя./л.51/

По отношение на лицето С. Д.-М. е изискано съдействие от ТП на НОИ Д., но е получен отговор от 19.03.2025г., че въпреки положените усилия за свързване по телефон и изпратено на адреса съобщение, контакт с лицето не е осъществен и не са събрани сведения за трудовата му дейност в дружеството./л.22/

По отношение на лицето И. Л., съобщението до същият е останало непотърсено.

Други лица не са представили обяснения или документи.

По молба за съдействие, ИА ГИТ също е предприела проверка на дружеството, в хода на която е осъществен контакт с управителя на дружеството, но същият не е представил изисканите документи, нито е дал никакви обяснения относно причината за непредставянето им./л.41/

От ТП на НОИ -С. град е отправено искане до ТП на НОИ - П. за извършване на ревизия по разходите на "Брилтор 1" ЕООД поради обстоятелството, че по сведения от управителя пред контролните органи, всички счетоводни документи свързани с дейността на дружеството, се намират в [населено място]. общ. П. - Бензиностанция Д. на главен път Е-79, което попада в обхвата на ГП на НОИ -П.. Посочено е, че на така декларирания адрес за кореспонденция с НАП, жалбоподателят действително получава документи, изпратени по поща с обратна разписка. Постъпил е отговор от ТП на НОИ П.,/л.31/ че при посещение на адреса в [населено място], посочен от управителя на "БРИЛТОР 1" ЕООД за местонахождение на първичната счетоводна документация - контакт с представител на дружеството не е установен, поради което ревизия не е извършена. Контакт не е осъществен и по телефона на едноличния собственик на дружеството. След съдействие от СДВР служител на ТП на НОИ С. град осъществява контакт с управителя на дружеството Ю. Ю. К., като на същия са връчени заповед №ЗР-5-21-01760583/22.11.2024 г. на ръководителя на ТП на НОИ - С. град за извършване на пълна ревизия по разходите на ДОО, както и искане по чл. 108. ал. 2 от КСО за представяне на документи за извършване на ревизия, но от управителя документи и обяснения не са представени.

До лицата, с които са сключени договори, са изпратени писма за събиране на допълнителни обяснения. Почтенската пратка до М. З. е получена, но същият не е осъществил обратен контакт с администрацията, а писмата изпратени до И. Л. и С. Д.- М. са се върнали обратно при подателя с отбелязване „непотърсено от получателя“, което от административния орган е преценено като „отказ от запознаване с административното производство и отказ за изясняване на фактите и обстоятелствата по него“.

На основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37 ал.1 от Инструкция №1 със Задължителни предписания № ЗД-1-21-01921340 от 06.06.2025 г. на дружеството-жалбоподател е вменено задължение да заличи подадените от него данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 5-те лица за процесния период.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка по издаването на решението на ответника, включваща доказателства за компетентността на директора на ТП на НОИ – С. – град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението на директора на ТП на НОИ-С. град е издадено от компетентен орган при осъществяване на административния контрол за законосъобразност на издадени по реда на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО задължителни предписания, в кръга на правомощията му, възложени с чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО, който определя, че пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу задължителни предписания на контролните органи по чл. 108, ал. 1, т. 3. От представената Заповед №1712/17.08.2015г. се установява материалната компетентност на издателя на оспореното решение./л-13/

Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма и съдържа мотиви - фактически и правни основания, от които може да се установи каква е волята на административния орган.

Съдът не установи при постановяване на решението да са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

На основание чл. 4, ал. 1 от КСО работниците и служителите са задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО, осигурителите и работодателите периодично представят в НАП данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за ДОО, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване и др. за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Според разпоредбата на ал. 6 на чл. 5 от КСО данните по ал. 4, подавани от осигурителите се използват за изчисляване и отпускане на пенсии, парични обезщетения и помощи. За работници и служители се считат лицата, упражняващи трудова дейност по трудово правоотношение. Трудовият договор, сключен между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа, следва да отговаря на изискванията за форма и съдържание, съгласно КТ.

По смисъла на КСО, наличието само на валидно сключено и не прекратено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като не е налице идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Следователно изискването на законовата разпоредба, съдържаща определението за "осигурено лице" по смисъла на КСО е лицето реално да осъществява трудова дейност въз основа на трудово правоотношение.

Върховният административен съд многократно се е произнасял, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. За да възникне осигурително правоотношение и правото на парично обезщетение, произтичащи от него, не е достатъчно само наличието на валидно сключено и непрекратено трудово правоотношение. Трудовото и осигурителното правоотношение не са идентични, тъй като законовата регламентация на понятието "осигурено лице" по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО е упражняването на трудова дейност от физическото лице. От изложеното следва, че не е достатъчно лицето да има валидно сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, а е необходимо и да има реално извършване на трудова дейност въз основа на това правоотношение. Изключенията от това законово изискване са посочени в § 1, ал. 1, т. 3, изр. второ от ДР на КСО - случаите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО, т. е. за случаите на разрешен отпуск, при които лицето не упражнява трудова дейност, но времето се зачита за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски. В случая не се твърди наличието на нито една от посочените хипотези, поради което изключението е неприложимо.

В този смисъл, настоящият състав намира, че по делото не се установява упражняване на трудова дейност от лицата, посочени в ЗП.

В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от лицата, назначени по трудово правоотношение в дружеството-жалбоподател, не може да бъде направен. Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от

административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай лицата не са извършвали трудова дейност, поради което подадените данни от работодателя по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подадени без основание и следва да бъдат заличени. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителното правоотношение, правилно и законосъобразно са издадени процесните задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

Органът е изпълнил задълженията си по чл. 35 от АПК служебно да установи всички факти и обстоятелства, които са от значение за случая и да събере доказателства за тях. Не се споделят възраженията на жалбоподателя за допуснато нарушение на процесуалните правила.

По преписката са приложени договор от 21.09.2021г./л.57/ между дружеството и Д. П. И., длъжностна характеристика на „Технически организатор“ /л.55/ нечетлива, заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с Д. И. от 05.12.2023г. /л.53/ и Декларация от Д. И. /л.51/

По преписката са приложени известия за доставяне на писма-искания за представяне на документи с получател „Брилтор 1“ ЕООД, получено от упълномощен служител на дружеството /л.18,л.68-69/, известие до управителя Ю. К., получено лично /л.67/, известие до С. Д.-М., непотърсено /л.65/, известие до М. З. /л.63/ получено лично, известие до И. Л., непотърсено /л.61/, известие до Д. И., получено лично/л.59/.

В протокола на НАП от 04.10.2024г. , отразяващ данните събрани в хода на проверка по осигурителното законодателство, извършена от 11.04.2024-04.10.2024г. са отразени всички извършени действия, касаещи проверка на твърдяната трудова дейност от служители на дружеството – Д. И. и И. Л..

В протокола от проверката са възпроизведени показанията на служителя Д. И., който описва изпълнението на трудовата си дейност, както следва: „бил съм на работа във фирма Б. 1 ЕООД от 21.09.2021 г. до 05.12.2023г. Във фирмата съм работил —технически секретар, работен ден 8ч. Работех в офиса на фирмата и извън него във връзка с проекти. Заплатата съм получавал в брой- изпращам ведомости от фирмата (нямам запазени лични документи за плащане)“. Р.-платежна ведомост на „Б. 1 ЕООД за м. януари 2022 г., март 2022 г., април 2022 г., май 2022 г., юни 2022 г., юли 2022 г., август 2022 г., септември 2022 г., октомври 2022 г., ноември 2022 г. и декември 2022 г., Р.- платежна ведомост на „Б. 1 ЕООД за септември 2021 г., октомври 2021 г., ноември 2021 г. и декември 2021 г.. Р.-платежна ведомост на „Б. 1 ЕООД за м. януари 2023 г.. февруари 2023 г.. март 2023 г., април 2023 г., май 2023 г., юни 2023 г.. юли 2023 г., август 2023 г., септември 2023г. октомври 2023 г., ноември 2023 г. и декември 2023 г.

Отразени са и данните, събрани за друг служител, И. Л., който е депозирал писмени обяснения по електронен път относно работата си като технически организатор, като декларира, че се е занимавал с проучване и изготвяне на доклади относно

пазара на имоти с възможност за застрояване, намиране на договаряне на такива имоти, работната си заплата е получавал срещу подпис на ведомост. Представен е Трудови договор с „Брилтор 1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за периода от 01.01 2022г. до 31.12.2023г., представена е Заповед за прекратяване на правоотношенията и всички документи във връзка с прекратяване на трудовите взаимоотношения, копие на трудова книжка.

Протоколите, отразяващи резултатите от проверките на органите – НАП и НОИ представляват официален документ по смисъла на чл. 32 от Инструкция №1 за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт (Инструкция № 1 от 3.04.2015 г.), тъй като са издадени от длъжностни лица в кръга на службата им, по установени форма и ред и съставляват доказателство за изявленията пред издателя и извършените от него или пред него действия. Официалните документи се ползват с материална доказателствена сила за удостоверените обстоятелства и изложените в тях данни се считат за доказани, до успешното им оспорване по надлежен ред. Т. оспорване не е проведено, поради което съдът приема за установени и доказани изложените в тях факти и обстоятелства.

В релевантните задължителни предписания, издадени от контролния орган на ТП на НОИ – С. град, са надлежно отразени, както правните, така и фактическите основания за издаването им, поради което съдът приема, че процесният административен акт изпълнява изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, т. е. същия е надлежно мотивиран. Като фактически основания, органът издал акта, е посочил извършената на дружеството-жалбоподател проверка и констатациите от същата, обективирани в Констативен протокол на НАП №11- 2221724067953-073-001/04.10.2024г. и проверка от НОИ, приключила с Протокол №КВ-5-21-01921330/06.06.2025 г. Когато изложените в друг документ мотиви изхождат от издателя на оспорения акт и са част от административната преписка, те се явяват и мотиви за самия акт (Т. Р. № 16/1975 г. на ОСГК на ВС). В този смисъл, в констативния протокол и протоколът за проверка на НОИ, към които задължителното предписание препраща, са посочени фактическите и правни основания, въз основа на които контролният орган в ТП на НОИ – С. град е изградил своята преценката. В резултат на така приетото е направен и извод за необходимостта от заличаване на данните на посочените лица, чрез издаване на задължително предписание по реда на чл. 37 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г.

Неотносими са възраженията на жалбоподателя, свързани с необходимостта от атакуване действителността на сключения трудов договор. Всички спорни въпроси във връзка с неговото изпълнение или неизпълнение касаят настъпилите от неговото действие трудовоправни последици. Релевантни за спора са осигурителноправните последици от неговото действие в контекста на значимите за осигурителното правоотношение факти. Отделно от изложеното в първоначалния

акт ЗП не се релевират твърдения, свързани с действителността или не на трудовите договори на лицата, заети в дружеството. От съдържанието на задължителните предписания, както и на процесното решение, е видно, че административният орган не се е позовал в нито един момент от административното производство на действителността на сключените трудови договори между дружеството-жалбоподател и посочените в задължителните предписания лица. Като основание за издаването на задължителните предписания, както и за потвърждаването им с решението на директора на ТП на НОИ С.-град, е послужило обстоятелството, че не са били налични данни за реално упражняване на трудова дейност от назначените по трудов договор две лица.

По изложените съображения съдът счита, че оспореното решение се явява законосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 АПК.

При този изход на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 лв./102 евро/, определен на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Брилтор 1" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], кв. К., [улица], представлявано от управителя Ю. К., срещу Решение № 1040-21-502 от 14.08.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на дружеството против Задължителни предписания № ЗД-1-21-01921340 от 06.06.2025 г., издадени от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

ОСЪЖДА „Брилтор 1" ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ТП на НОИ С. -град сумата от 102/ сто и две/ евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14 /четиринадесет/ дневен срок от съобщаването му на страните.